

ligge saa fjernt fra, hvad der virkelig har fundet Sted —, og man saa regner, at Staten laaner sine Penge til $3\frac{1}{2}$ pCt., som jo er det, vi nu give, men at de laanes ud til disse Husmandsbrug til 3 pCt., saa er det jo faktisk en Forøring paa 2,500 Kr. til Amtet med den store Bevilling, medens det Amt, der er beskedent i sine Fordringer, kun faar 50 Kr. Det forekommer mig at være klart, at der her sker nogen Uret mod de Amter, der ikke have saa mange Andragender. Jeg ved, man vil sige, at saa er Trangen til Husmandsbrug ikke saa stor der. Det er dog ikke givet, at Trangen udelukkende staar i Forhold til Andragenderne. Der er et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Odder (Jacobsen) —, der forleden udtalte her, at han havde Eksempler paa, at man ved Stathusmandslodder havde bragt Jorden op ved Spekulation til, jeg tror, han nævnedes 250 Kr. mere pr. Td. Land, end den var værd. Det er ganske vist relativt, hvad Jord er værd; det kan man have forskellige Meninger om. Men jeg antager, det maa være sket paa den Maade, som man hører bliver praktiseret paa forskellige Steder, at nogen køber Jorden op for at stykke den ud til Husmandsbrug og saaledes drive Prisen op. Jeg kender ikke noget til saadanne Tilfælde i min Praksis, skønt jeg i mange Aar har arbejdet med det; men sker det, er det efter min Mening en ganske utilgivelig Humbug, der drives, og den bør absolut standses. Jeg tror derimod, at hvis disse Beløb vedblivende skulle fordeles ganske proportionalt med de Ansøgninger, der komme ind, vil det let medføre Fristelse til, at der bliver arbejdet mindre hensynsfuldt, og at man efterhaanden kan fristes ind paa at søge at fremkalde en Masse Andragender for blot paa den Maade at tilrive sig et saa stort Beløb som muligt af de bevilgede Penge. Det er altsaa en Henstilling, jeg skal tillade mig at gøre til den højtærede Landbrugsminister, om, at han, hvis han ikke endnu i Aar kan komme dertil, dog inden ret længe kommer ind paa en anden og mere retfærdig Fordeling.

Medens jeg er ved denne Sag, kan jeg ikke nægte mig at komme til at omtale et Forhold, som den højtærede Landbrugsminister forleden i sin Tale berørte, og som det ærede Medlem fra Sorø Poul Christensen nu i Aften ogsaa har dvælet noget ved, det er nemlig den Omstændighed, at der i Fjor blev afskediget Halvdelen af Formændene — jeg tror, det var ca. Halvdelen, thi den højtærede Landbrugsminister sagde for-

leden, at der kom 11 nye, og saa vidt jeg ved, er der 21 (Afbrydelse: De er selv en af dem). Jeg er en af dem, det er rigtigt, men det er ikke derfor, jeg taler om Sagen, det vil jeg gøre opmærksom paa; jeg græder ikke over det. Men hvad jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er, at jeg tror at vide, at naar den ærede daværende Landbrugsminister foretog denne store Forandring, var det efter Ønske fra Husmandsforeningerne og efter Indstilling fra dem. Det har jeg da i alt Fald en saa sikker Formodning om, at jeg tør sige det. Det forekommer mig, at der er en Forskel paa den ærede nuværende Landbrugsministers Stilling og paa den forhenværendes, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), idet den højtærede nuværende Landbrugsminister forleden Dag vel omtalte disse nye Formænd meget godt — og jeg tvivler heller ikke om, at det er Mænd, der ville gøre deres bedste —, men han sagde udtrykkelig, at det bl. a. har bidraget til, at det var gaaet noget langsommere med Laanenes Effektivering i Aar end før. Det vilde det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) ikke erkende; han mente derimod, at det var de gamle, der havde sinket, og ikke de nye. Nu vil jeg dertil sige, at det er dog ganske mærkeligt, dersom det ærede Medlem fra Sorø skulde have Ret i det. Vi have jo Landbrugsministerens Ord for, at det, at der er kommet nye Formænd, har bidraget til at sinke, og det er jo ret naturligt, at de nye ikke kunne være saa godt inde i Sagerne som de gamle, der gennem mange Aar have arbejdet dermed. Ogsaa i et andet Ministerium, Finansministeriet, er man kommen til det samme Resultat som den ærede Landbrugsminister. Se vi efter i Anmærkningerne til Finansloven § 24, Pag. 1568, ville vi se, at der der gøres opmærksom paa den store Vækst, som disse Arbejder have taget paa Grund af, at der er større Laan, flere Ansøgninger, Tillægslaan o. s. v. Men saa staar der: „Endelig vil den Omstændighed, at en Del af de i Henhold til Loven af 22. April 1904 udnævnte Formænd for Husmandskommissionerne i Maj 1910 ere blevne afskedigede og erstattede med nye og uprøvede Kræfter, ogsaa medføre og har allerede medført en betydelig Forøgelse af Finansministeriets Arbejde”. Og saa gøres der Rede for, at paa Grund af disse Forhold har det været nødvendigt at ansætte 3 nye Assistentter i Ministeriet og at forøge en Fuldmægtigs Løn, tror jeg, det er, med 400 Kr., saaledes at der af den Grund er kommet en Forøgelse af dette Budget paa 4,000 Kr. Jeg fremfører dette, fordi det